

«Beneït el qui ve en nom del Senyor...!»

Senyor, Jesús:

*Volem unir avui les nostres veus
a les dels teus seguidors entusiastes
que quan entraves a Jerusalem
t'aclamaven com a messies i rei.*

*Nosaltres, els qui avui t'aclamem
coneixem l'estil que tens –i anuncies–
de ser el messies i el rei esperats.*

*Tu no véns per dominar o per oprimir.
Tu proposes camins de pau i d'amor,
camins de servei que tu mateix has seguit
humilment, cavalcant un pollí...*

*Nosaltres t'aclamem com a Rei, i et diem:
«Que vingui a nosaltres el teu Regne!»,
el que s'imposa no per la força del poder,
sinó per l'esclat radiant del teu amor.*

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc: En aquell temps, Jesús anava al davant pujant a Jerusalem. Quan era a prop de Bet-Fagué i de Bet-Hània a la muntanya de les Oliveres, envià dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant i, entrant, hi trobareu un pollí fermat, que ningú no ha muntat mai. Deslligueu-lo i porteu-lo. Si algú us preguntava per què el deslligueu, respondeu que el Senyor l'ha de menester». Els dos que Jesús enviava se n'anaren i ho trobaren tot tal com Jesús els ho havia dit. Mentre deslligaven el pollí, els amos els digueren: «¿per què el deslligueu?» Ells respongueren: «El Senyor l'ha de menester». Portaren el pollí a Jesús, el guarniren tirant-li els mantells a sobre i hi feren pujar Jesús.

A mida que Jesús avançava, estenien els mantells pel camí. Quan s'acostava a la baixada de la muntanya de les Oliveres, tota la multitud dels seus addicts, plena d'alegria, començà de lloar Déu a grans crits per tots els prodigis que havien vist, i deien: «Beneït sigui el rei, el qui ve en nom del Senyor. Pau al cel, i glòria allà dalt».

Alguns fariseus que anaven amb la multitud li digueren: «Mestre, renya els teus seguidors». Ell respongué: «Us asseguro que si aquests callessin, cridarien les pedres» [Lc 19, 28-40]

Alguns fariseus que anaven amb la multitud li digueren: «Mestre, renya els teus seguidors». Ell respongué: «Us asseguro que si aquests callessin, cridarien les pedres» [Lc 19, 28-40]

Salm responsorial 21

R/Déu meu, Déu meu, / ¿per què m'heu abandonat?

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / "S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima". **R.**

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. **R.**

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. **R.**

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, fills de Jacob, / glorifiqueu-lo, reve-rencieu-lo, fills d'Israel. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: No tireu pedres

Com va viure Jesús les seves últimes hores? Quina va ser la seva actitud en el moment de l'execució? Els evangelis no s'aturen a analitzar els seus sentiments. Senzillament recorden que Jesús va morir com havia viscut. Lluc, per exemple, ha volgut remarcar la bondat de Jesús fins al final, la seva proximitat amb els qui pateixen i la seva capacitat de perdonar. Segons el seu relat, Jesús va morir estimant.

Enmig de la gentada que observa el pas dels condemnats camí de la creu, unes dones s'acosten a Jesús plorant. No poden veure'l patir així. Jesús «es gira cap a elles» i les mira amb la mateixa tendresa amb què les havia mirat sempre: «no ploreu per mi; ploreu més aviat per vosaltres mateixes i pels vostres fills». Així se'n va Jesús cap a la creu: pensant més en aquelles pobres mares que en el seu propi sofriment.

Falten poques hores pel final. Des de la creu només se senten els insults d'alguns i els crits de dolor dels ajusticiats. Tot d'una, un d'ells s'adreça a Jesús: «recorda't de mi». La seva resposta és immediata: «En veritat t'ho dic: avui seràs amb mi al paradís». Sempre ha fet el mateix: treure pors, infondre confiança en Déu, encomanar esperança. Així ho continua fent fins al final.

El moment de la crucifixió és inoblidable. Mentre els soldats el van clavant a la fusta, Jesús diu: «Pare, perdona'ls, que no saben el que fan». Així és Jesús. Així ha viscut sempre: oferint als pecadors el perdó del Pare, sense que ho mereixin. Segons Lluc, Jesús mor demanant al Pare que continuï beneint els qui el crucifiquen, que segueixi oferint el seu amor, el seu perdó i la seva pau a tothom, fins i tot els qui l'estan matant.

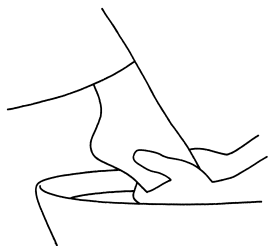
No és estrany que Pau de Tars convidi els cristians de Corint a descobrir el misteri contingut en el Crucificat: «Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no tenint-li més en compte els seus pecats». Déu és a la creu així: no acusant-nos dels nostres pecats, sinó oferint-nos el seu perdó. [J. A. PAGOLA]

EL MÉS IMPORTANT...

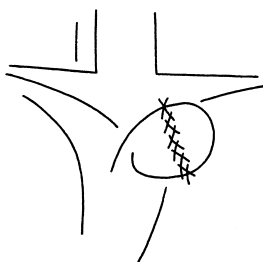
Celebrar la Setmana Santa és molt més que «passar» la Setmana Santa. Es pot «passar»... sense entrar-hi. Es tracta d'entrar dins l'esperit d'aquesta setmana, que és tant com dir, entrar dins el misteri que aquests dies ens recorden i ens porten. En aquest sentit és bo recordar que el més important:

...del Diumenge de Rams no és tenir un ram beneït (com si fos un objecte màgic). El més important és aclamar Jesús... amb el ram.... i amb el cor, i aclamar-lo com a rei que ha de ser: rei del seu Regne, d'aquest món nou i diferent que va anunciar i va iniciar. I si guardem aquest ram (cosa que és una bona pràctica) és per tal de recordar que amb aquell ram hem manifestat la nostra fe en Jesucrist, el nostre desig de seguir el seu camí. Amb ell i darrere d'ell.

...del Dijous Sant és sentir molt fonament l'emoció de Jesús quan —com a do seu i testament— parteix per a nosaltres el seu Pa i comparteix la copa de la seva Sang. Donant-nos el pa i el vi ens diu que ens ha donat tota la seva vida... i que ens la donarà fins a la mort. Ens els dóna amb el mateix esperit de servei, d'humilitat i d'afecte amb què aquella nit rentà els peus dels Apòstols. Perquè Jesús continua viu entre nosaltres: en el Pa i el Vi, i també en el servei per amor a qualsevol home o dona.

...del Divendres Sant no és participar o contemplar una processó (tot i que també això pugui ser un acte de veneració al Senyor). La celebració del divendres sant, en l'església, no és el funeral de Jesús ni tampoc una crida a plorar els nostres pecats. El més important avui—i el més difícil—és atrevir-nos a mirar al Crucificat i descobrir en ell l'amor suprem. Perquè serà aquest màxim amor el que farà que el Crucificat sigui també el Ressuscitat. Si descobrim en el Crucificat aquest amor suprem, serem capaços de mirar amb amor tots els crucificats de la terra.

...de la Vetlla Pasqual és... que és com una explosió. Una explosió que trenca la nit —el mal, el dolor, la mort— per obrir consistentment el camí de la Vida. Celebrem la Victòria, el triomf de l'humil i servicial Jesús. Celebrem que ens hem submergit—pel baptisme— en el corrent de vida que és el seu Evangeli. I celebrem que ell, mort, continua vivint: en l'eucaristia, en la glòria del Pare, en el cor dels seus germans i germanes, en el cor de cadascú.... I molt especialment, en els pobres, en els més necessitats.

Aquesta setmana...

Dilluns, 11	17.00 - 19.00: Trobada Espai familiar de Càritas 20.30 - Pregar la Paraula C.M.
Dimarts, 12	17:30 – Vida creixent a CM
Dimecres, 13	09.00 - 12.30 L'ASSISTENT SOCIAL de l'arxiprestat amb CITA PRÈVIA: 933 44 16 50 10.00 - 12.00 Trobada Espai familiar de Càritas

UNITAT PASTORAL - COR DE MARIA I SANT TOMÀS D'AQUINO

Horari de les celebracions de la Setmana Santa 2022

	Cor de Maria	Sant Tomàs
14, Dijous Sant	20.00 –Cena del Senyor	19.30 - Cena del Senyor
	22:00 - Hora Santa : a cripta de Sant Tomàs, per c/ Alió, 8	
15, Divendres Sant	10:00 - Viacrucis 13:00 - Celebració Passió	12:00 - Viacrucis 18:00 - Celebració Passió
16, Vetlla pasqual	20:30 a Sant Tomàs: Celebració conjunta 2 parròquies	
17, Pasqua Resurrecció	11:45'; 13:00 (<i>Castellano</i>), 20:00	10:00 (<i>Castellano</i>); 11:30;

El sobre de l'almoina quaresmal:

Des del Dimecres de Cendra hi ha a l'entrada de l'església, tant al Cor de Maria com a Sant Tomàs, el sobre de l'almoina quaresmal.

Seria bo d'entregar-lo durant la Celebració del Dijous Sant, però si preveieu que no hi podreu ser o ho veieu complicat per qualsevol altra raó, el podeu entregar qualsevol dir a partir d'ara.

**«Hem de dejunar de tal manera que,
en comptes de guardar-nos
el que en altres circumstàncies ens hauria costat el menjar,
ho donem al pobres»**

(Cesari d'Arles, cap a l'any 440).

Convé recordar que la «tradició de l'Església» no és allò que nosaltres vàrem veure i viure de petits, sinó que és sobretot allò que l'Església va viure en els seus inicis, abans que el pas dels segles —i els obllits— deixessin en un segon pla les referències al missatge de Jesús i la preocupació pel Regne.

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: *Despatx:* Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81
<https://cordemariasanttomas.org/>

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34. // **Mòbil parroquial:** 609 23 47 67